

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15C/208/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313219025
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2018:4313219025.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 36 613 843, konajúci prostredníctvom prokuristu a advokáta Mgr. Mareka Hanica, proti žalovanej: N. Š., D.. XX.XX.XXXX, N. S.Č. Y. XXX/XX, A., o zaplatenie 345,35 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 318,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne:

- zo sumy 91,47 Eur od 22.09.2010 do zaplatenia,
- zo sumy 141,59 Eur od 26.10.2010 do zaplatenia,
- zo sumy 85,29 Eur od 23.11.2010 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 84,36 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, doručenu Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd“) dňa 20.09.2013 (faxové podanie, originál doplnený dňa 25.09.2013) prostredníctvom svojho právneho zástupcu, domáha uloženia žalovanej povinnosť zaplatenia sumy 345,35 Eur s príslušenstvom titulom neuhradených faktúr za telekomunikačné služby poskytované žalovanej právnym predchodcom žalobcu a poplatkov vyplývajúcich z predmetných faktúr.

2. O žalobe rozhodol súd pôvodne platobným rozkazom č. k. 7Ro/566/2013-28 zo dňa 18.03.2014, ktorý však pre nemožnosť jeho doručenia bol zrušený uznesením č. k. 7Ro/566/2013-46 zo dňa 18.02.2015. V priebehu konania zahlásilo vstup do konania aj občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktorého vstup do konania však pripustený nebol. Uznesením č. k. 15C/208/2015-76 zo dňa 02.07.2015 súd vyhovel námietke žalobcu neprípustnosti vstupu uvedeného združenia do konania, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2018 v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 15C/208/2015-124 zo dňa 28.09.2018, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní (sťažnosti) vedľajšieho účastníka konania do rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Žalovanej bola žaloba (návrh) doručený prostredníctvom OO PZ U. dňa 28.09.2015, teda ešte za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy OSP. V dôsledku zmeny právnej úpravy bola žalovaná následne vyzvaná na vyjadrenie sa k žalobe, ktorá jej bola predtým doručená a to uznesením č. k. 15C/208/2015-108 zo dňa 08.08.2016, ktoré žalovaná

už neprevzala, zásielka sa vrátila nedoručená s poznámkou poštového doručovateľa dňa 25.08.2016. Súd zistil, že v prípade pobytu žalovanej došlo k zmene adresy jej trvalého bydliska, ktorým bolo už len mesto Levice, súd preto doručoval žalovanej uvedenú zásielku postupom podľa ustanovenia § 106 ods. 3, § 111 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) a § 5 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR. V súlade s uvedenými ustanoveniami bola zásielka doručená žalovanej dňa 30.10.2018 (č. l. 131,133). Žalovaná sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrila, ani v čase, keď jej bola žaloba doručená prostredníctvom príslušného OO PZ, ako ani následne, po doručení výzvy na vyjadrenie sa k žalobe.

3. V danom prípade sa jedná o spor, ktorého hodnota bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, pričom sa zároveň jedná aj o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, z ktorého dôvodu okresný súd postupom podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 297 písm. b) CSP vyhlásil dňa 21. 11. 2018 v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 10. 10. 2018.

4. Súd rozhodol o podanej žalobe žalobcu na základe predložených listinných dokladov a to: žaloba, zmluva o postúpení pohľadávok č.2003 zo dňa 24. 06. 2017, príloha č 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 2003 uzatvorená dňa 24. 06. 2013, príloha k zmluve o postúpení pohľadávok EOS č. l. 8, príloha k faktúre č. 1011440906, súhrn služieb poskytnutých za obdobie od 01.10.2010 do 31.10.2010 na sumu 26,70 Eur, faktúra č. 1010143788 s dátumom splatnosti 21.09.2010 na sumu 111,47 Eur, z ktorej predmet konania predstavuje suma 91,47 Eur (ďalej len faktúra č. 1), príloha k faktúre č. 1010143788, súhrn služieb poskytnutých za obdobie od 01.08.2010 do 31.08.2010 na sumu 93,67 Eur, faktúra č. 1010906813 s dátumom splatnosti 25.10.2010 za zúčtovacie obdobie od 01.09.2010 do 30.09.2010 na sumu 141,59 Eur (ďalej len faktúra č. 2), príloha k faktúre č. 1010906813, súhrn služieb poskytnutých za obdobie od 01.09.2010 do 30.09.2010 na sumu 119,24 Eur, faktúra č. 1013769393 s dátumom splatnosti 24.01.2011 za zúčtovacie obdobie 01.12.2010 do 31.12.2010 na sumu 3,50 Eur (ďalej len faktúra č. 3), príloha k faktúre č. 1013769393, súhrn služieb poskytnutých za obdobie od 01.12.2010 do 14.12.2010 na sumu 0,00 Eur, faktúra č. 1011520548 s dátumom splatnosti 22.11.2010 za zúčtovacie obdobie 01.10.2010 do 31.10.2010 na sumu 108,79 Eur (ďalej len faktúra č. 4), príloha k faktúre č. 1011520548, súhrn služieb poskytnutých za obdobie od 01.10.2010 do 31.10.2010 na sumu 21,60 Eur a 53,52 Eur, Zmluva o pripojení zo dňa 27.07.2010 (ďalej len zmluva o pripojení), oprava návrhu na začatie konania len vo vzťahu k nárokom na trovy konania, Platobný rozkaz č. k, 7Ro/566/2013 -28 zo dňa 18.03.2014, Uznesenie z č. l. 46, ktorým bol zrušený platobný rozkaz, právoplatné dňa 17.03.2015, výzva na vyjadrenie sa k žalobe z č. l. 108.

5. Z uvedených listinných dokladov, obsahu žaloby, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5.1. V súlade so zmluvnými podmienkami zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Telefonica O2 Slovakia, s. r. o., (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalovanou, právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej elektronické komunikačné služby špecifikované v zmluve a za podmienok stanovených v zmluve a všeobecných podmienkach. Žalovaná sa zaviazala za poskytnuté telekomunikačné služby zaplatiť cenu stanovenú v zmluve. Žalovaná však za právnym predchodcom žalobcu poskytnuté služby neplatila, neplnila si svoje zmluvné povinnosti, z ktorého dôvodu sa preto žalobca domáha žalobou plnenia tak, ako je vyčíslené v prvom odseku tohto rozsudku.

6. V konaní je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o pripojení so zmluvnými podmienkami tak, ako sú uvedené v tejto zmluve, v spise na čl. 22. Tiež je nesporné, že žalovanej boli vystavené faktúry č. 1 - 4 za poskytnuté služby. Súd má ďalej preukázanú aj aktívnu legitimáciu žalobcu, ktorá vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky, v spise na čl. 7, ako aj prílohy k tejto zmluve o postúpení pohľadávky v spise na čl. 8, z ktorej je preukázané, že spoločnosť Telefonica Slovakia s. r. o. (od 10.05.2011 do 03.06.2014 došlo k zmene obchodného mena právneho predchodcu žalobcu, z ktorého dôvodu je právny predchodca žalobcu označený v zmluve o postúpení pohľadávky uvedeným obchodným menom) ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanej titulom neuhradených faktúr tvoriacich predmet tohto konania na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o. ako postupníka, ktorá v tomto konaní vystupuje v postavení žalobcu.

7. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

8. Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

8. Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 524 ods. 1 OZ (účinný v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

13. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 526 ods. 1 veta prvá OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi.

15. Z obsahu zmluvy, označenia zmluvných strán je jednoznačné, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný právnym predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu. Žalovaná si mohla vybrať len niektorý z programov poskytovaných zo strany právneho predchodcu žalobcu, pričom podmienky tohto programu meniť nemohla. Žalovaná má preto v spore postavenie spotrebiteľa. Túto skutočnosť nespochybňoval ani sám žalobca a uvedené vyplýva aj zo samotného označenia žalovanej v zmluve o pripojení - fyzická osoba identifikovaná len rodným číslom. Na jednotlivé ustanovenia zmluvy sú preto aplikované príslušné ustanovenia OZ, ktorými sa zabezpečuje právna ochrana spotrebiteľa ako jedna z priorit oblasti záujmu nielen práva Európskej únie ale aj Slovenského právneho poriadku.

16. Súd podrobil kontrole jednotlivé faktúry, aby zistil, aké nároky boli zo strany právneho predchodcu žalobcu vyfakturované a čo z nich tvorí predmet konania. Faktúra č. 1 znie na sumu 111,47 Eur, z ktorej si žalobca uplatnil v žalobe nárok na sumu 91,47 Eur (po odpočítaní zálohy v sume 20,00 Eur). Z obsahu tejto faktúry vyplýva, že obsahuje len poplatky v zmysle zmluvných podmienok a zvoleného programu, poplatky za hlasové a nehlasové služby využité nad rámec zvoleného programu a aj služby cez mobil, ktoré žalovaná využila u právneho predchodcu žalobcu. Faktúra č. 2 je uplatnená v celej fakturovanej sume 141,59 Eur za zúčtovacie obdobie od 01.09.2010 do 30.09.2010. Po preskúmaní tejto faktúry súd zistil, že obsahuje okrem poplatkov za zvolený program poplatky za hlasové volania aj nehlasové volania nad rámec zvoleného programu a z prílohy k faktúre vyplýva, že obsahuje aj platby za služby cez mobil v sume 8,94 Eur bez DPH a poplatok v sume 0,16 Eur ako kontrola spotreby. Čiže v danej faktúre boli žalovanej fakturované len sumy ako protihodnota za služby, ktoré žalovaná využívala v danom zúčtovacom období u právneho predchodcu žalobcu. Faktúra č. 3 je za zúčtovacie obdobie od 01.12.2010 o 31.12.2010 a znie na sumu 3,50 Eur, čo predstavuje poplatok za upomienku v sume 3,50 Eur, ktorá nie je predmetom DPH. V tejto časti však súd nárok nepovažuje za dôvodný, pretože žalobca

v konaní nepreukázal, kedy mala byť žalovanej zaslaná upomienka ako ani cenníkom nepreukázal dôvodnosť fakturovanej sumy 3,50 Eur za upomienku. Faktúra č. 4 je za zúčtovacie obdobie 01.10.2010 do 31.10.2010a znie na sumu 108,70 Eur, ktorá pozostáva z nároku ako protihodnoty za právnym predchodcom žalobcu poskytnuté služby v zmysle zmluvných podmienok - predplatený balík služieb + hlasové, nehlasové služby, ako aj služby, ktoré využila žalovaná u právneho predchodcu žalobcu. Táto faktúra však obsahuje aj poplatky a to poplatok za odpojenie z dôvodu neplatenia v sume 16,81 Eur bez DPH + 19 % DPH = 20,00 Eur, ako aj opäť poplatok za upomienku v sume 3,50 Eur, ku ktorej nie je prirátavaná DPH. Rovnako aj pri týchto poplatkoch žalobca nepreukazuje, kedy a či vôbec došlo k odpojeniu žalovanej pre neplatenie, ako ani nepreukazuje, či žalovanej bola doručená ďalšia upomienka. Ostatné poplatky, administratívne poplatky v sume 0,08 Eur vyplývajú z prílohy k faktúre, jedná sa o O2 kontrolu spotreby, čiže o poplatok za službu, ktorú využila žalovaná u právneho predchodcu žalobcu. Súd preto považuje za dôvodný nárok vyplývajúci z faktúry č. 4 len čo do sumy 85,29 Eur, čo predstavuje fakturovanú sumu po odpočítaní uvedených dvoch poplatkov (108,79 Eur - 23,50 Eur). Súd preto vyhovel žalobe v sume 318,35 Eur, v ktorej časti súd považuje nárok žalobcu za dôvodný, vyplývajúci zo zmluvy o pripojení, ako aj preukázaný listinnými dokladmi, pričom sa jedná o nároky, ktoré boli riadne preukázané, ako aj o nároky predstavujúce len protihodnotu za žalovanou využitú služby, poskytnuté jej právnym predchodcom žalobcu (91,47 Eur +141,59 Eur +85,29 Eur).

17. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Súd považuje za dôvodný aj nárok v časti žiadaných úrokov z omeškania, pretože je preukázané, že žalovaná je v omeškaní s úhradami faktúr č. 1 - 4. Z uvedeného dôvodu preto súd vyhovel žalobe aj v tejto časti a priznal žalobcovi úroky z omeškania z priznanej istiny, ktoré si žalobca uplatnil v súlade s uvedenými právnymi predpismi, teda pri všetkých faktúrach odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr a v zákonnej výške 9,00 % ročne (ku dňu omeškania bola základná sadzba ECB 1,00 + 8 percentuálnych bodov predstavuje žalobcom žiadaný úrok 9 %). Keďže v danom prípade došlo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu pred 01.02.2013, žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania zvýšené práve o 8 percentuálnych bodov. Faktúrou č. 3 bola žalovanej fakturovaná len suma 3,50 Eur ako poplatok za upomienku, v ktorej časti súd považuje žalobný nárok na nepreukázaný, z tejto faktúry žalobcovi nárok na úrok z omeškania priznaný nebol, aj keď má súd preukázané, že ani túto faktúru žalovaná neuhradila.

20. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

21. V súlade s § 232 ods. 3 CSP súd zaviazal žalovanú na plnenie v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

22. Vzhľadom k tomu, že poplatky spolu v sume 27,00 Eur neboli individuálne dojednané, ako ani z obsahu žaloby a listinných dokladov nevyplýva, že došlo k odpojeniu služieb poskytovaných žalovanej, na základe čoho mal žalobcovi vzniknúť nárok na poplatok účtovaný vo faktúre č. 4 v sume 20,00 Eur s DPH, ako aj zo žaloby a listinných dokladov nevyplýva, že žalovanej boli zaslané upomienky, za ktoré právny predchodca žalobcu účtoval žalovanej 2x sumu 3,50 Eur (vo faktúre č. 3 a 4), súd preto v tejto časti považuje žalobu za nedôvodnú, pre neunesenie dôkazného bremena, čoho následkom je zamietnutie žaloby čo do sumy 27,00 Eur. Súd zamietol žalobu aj v časti úroku z omeškania z tejto sumy, pretože ak nebol priznaný nárok na istinu, nemohol byť priznaný ani nárok na príslušenstvo.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd rozhodol zároveň aj o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Žalobca sa pôvodne domáhal plnenia v sume 345,35 Eur s prísl. Žalobca bol úspešný v rozsahu priznaného plnenia, t. j. v sume 318,35 Eur s prísl.. Úspech žalobcu teda predstavuje 92,18 % ($345,35 / 100 = 3,4535$; $318,35 / 3,4535 = 92,18\%$). Úspech žalovanej potom predstavuje 7,82 % ($100\% - 92,18\%$). Pomer úspechu potom predstavuje 84,36 % v prospech žalobcu. ($92,18\% - 7,82\%$). Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu zodpovedajúcom jeho úspechu v tomto konaní. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).